

(2001/C 163 E/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3087/00**van Toine Manders (ELDR)
en Maria Sanders-ten Holte (ELDR) aan de Commissie**

(2 oktober 2000)

Betreft: BPM-heffing in Nederland

Nederland is een van de weinige landen binnen de Europese Unie die BPM (Belasting Personen en Motorvoertuigen) of gelijksoortige belasting heffen, gerelateerd aan de aankoopwaarde bij de aanschaf en/of de import van auto's. Het is ons bekend dat belastingbeleid nog binnen de exclusieve bevoegdheid valt van nationale regeringen en dat de lidstaten voorlopig niet geneigd zijn dit privilege aan „Europa” prijs te geven. Anderzijds moeten wij echter voorkomen dat wij door ons belastingbeleid Europese regelgeving doorkruisen. Internemarktregelgeving schept verplichtingen in termen van vrij verkeer. Welnu, het feit dat Nederland in tegenstelling tot de meeste andere Europese landen BPM heft, is natuurlijk een barrière die het vrij verkeer van goederen kan belemmeren.

1. Medio 1999 heeft het Nederlands Ministerie van Financiën een verzoek neergelegd bij de Europese Commissie om te onderzoeken of een afschrijving van de BPM per maand in plaats van per jaar toegestaan is. Op dit verzoek is nog niet gereageerd.

Gaat de Europese Commissie nog reageren? Zo nee, waarom niet en zo ja, wanneer?

2. Bij import van auto's kent Nederland een heffing van (rest)-BPM. De import van met name jonge gebruikte auto's wordt door de nieuwe afschrijvingsmethodiek bevorderd, maar doordat er bij export geen BPM gerestitueerd wordt, krijgt de export geen ruimte.

Is de Commissie van mening dat BPM-teruggave bij export nodig is om deze belemmering van de interne markt te voorkomen?

3. De crisis rond de hoge olieprijs in Europa is wellicht de gelegenheid om de toelaatbaarheid c.q. rechtmatigheid van de BPM in relatie met verplichtingen uit internemarktwetgeving te onderzoeken. De BPM is een belastingcategorie die, zoals gezegd, in de meeste andere lidstaten van de EU niet voorkomt. De overheid ontvangt immers, door de hoge accijnzen die zij heft op brandstof, al bovenmatig veel belastinggeld van automobilisten. Nu de auto allang niet louter meer een luxeproduct is, maar onmisbaar is voor economische activiteiten in alle lidstaten, is deze zware belasting in de vorm van BPM en accijnzen misschien niet langer gerechtvaardigd.

Meent de Commissie dat het heffen van BPM in Nederland de werking van de interne markt belemmert omdat het onaanvaardbare barrières opwerpt voor een vrij verkeer van goederen? Zo nee, waarom niet, zo ja, welke stappen wil zij ondernemen om zo snel mogelijk deze distorsie van de internemarktprincipes ongedaan te maken?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(20 november 2000)

1. en 3. De huidige communautaire wetgeving biedt de lidstaten de mogelijkheid niet-geharmoniseerde indirecte belastingen te heffen voor zover de beginselen van het EG-Verdrag en het afgeleid recht worden gerespecteerd. Zo heeft de Commissie vroeger met de Nederlandse autoriteiten van gedachten gewisseld over de belasting op personenauto's en motorrijwielen (Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (BPM)). Volgens de Commissie moest de BPM — wat betreft de uit andere lidstaten afkomstige voertuigen die in Nederland in het verkeer worden gebracht en één jaar of minder oud zijn — als fiscaal ongunstig voor deze auto's worden beschouwd. De Nederlandse wetgeving bepaalde namelijk dat de restwaarde van ingevoerde auto's moest worden berekend door de netto-catalogusprijs te verminderen met één punt (1 %) per maand, doch uit de feitelijke informatie waarover de Commissie beschikte bleek dat voor gebruikte auto's met dezelfde leeftijd die in het land opnieuw werden verkocht, deze afschrijving veel

hoger lag. Hierdoor was de belastingdruk op een „ingevoerd” voertuig van enkele maanden oud veel groter dan die op een identieke Nederlandse auto. Dit vormde een fiscale discriminatie in de zin van artikel 90, (ex artikel 95) van het EG-Verdrag.

Na bilaterale contacten hebben de Nederlandse autoriteiten een nieuw schema voor forfaitaire fiscale afschrijvingen ingevoerd dat veel nauwer aansluit bij de economische realiteit. Hierdoor heeft de Commissie op 1 juli 1999 kunnen besluiten dit dossier te seponeren.

2. Zoals in punt 1 is gezegd, biedt de huidige communautaire wetgeving de lidstaten de mogelijkheid om niet-geharmoniseerde indirecte belastingen te heffen voor zover de beginselen van het EG-Verdrag en het afgeleid recht worden gerespecteerd. Alleen artikel 91 (ex artikel 96) van het EG-Verdrag heeft betrekking op het verbod tot discriminatie bij verzending (vroeger uitvoer genoemd) buiten het nationale grondgebied en bepaalt dat bij verzending van producten naar een andere lidstaat de teruggave van binnenlandse belastingen niet het bedrag mag overschrijden dat daarop rechtstreeks geheven is. In het geval van Nederland geldt er voor geen enkel voertuig een teruggave bij het definitief verlaten van het Nederlandse grondgebied. Bijgevolg bestaat er op dit punt geen fiscale discriminatie.

De weigering tot teruggave van de belasting bij de definitieve verzending van een voertuig buiten het Nederlandse grondgebied is dan ook een beleidskeuze die niet indruist tegen het Gemeenschapsrecht en die onder de fiscale souvereiniteit van de lidstaat valt.

(2001/C 163 E/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3089/00
van Antonio Tajani (PPE-DE) aan de Raad

(5 oktober 2000)

Betreft: Aanval op een joodse leraar door een groep skinheads

Drie skinheads in Verona hebben een leraar katholieke godsdienst van joodse afkomst, Luis Marsiglia, zware verwondingen toegebracht.

Deze zoveelste daad van agressie wekt bezorgdheid in alle joodse gemeenschappen in Italië, met name in Rome, Milaan, Florence, Venetië, Triëst, Genua, Livorno en Turijn.

Het Europees Parlement heeft zich bij diverse gelegenheden uitgesproken tegen elke vorm van racisme en vreemdelingenhaat en gewezen op het gevaar van de aanwezigheid in Europa van groeperingen en bewegingen die verklaard voorstander zijn van gewelddadige vormen van raciale intolerantie.

Welke urgente initiatieven denkt de Raad te nemen om deze onaanvaardbare vormen van agressie tegen Europese burgers van joodse herkomst en tegen minderheden in het algemeen in te dammen?

Antwoord

(12 februari 2001)

1. De Raad herinnert het geachte parlementslid eraan dat de Raad in het algemeen elke vorm van de in de vraag genoemde agressie veroordeelt.

2. De Raad heeft de afgelopen jaren veel aandacht besteed aan racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme.

Reeds in 1996 heeft de Raad een gemeenschappelijk optreden aangenomen ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat⁽¹⁾. Dat instrument verplicht de lidstaten de daarin omschreven racistische en xenofobe gedragingen strafbaar te stellen. De lidstaten moeten krachtens het gemeenschappelijk optreden zorgen voor effectieve justitiële samenwerking op het gebied van de genoemde delicten.